

ЧЕТВРТО ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

Представка број 27296/22

Славиша ШИМЕТИЋ
против Србије

Европски суд за људска права (Четврто одељење), на заседању Одбора 15. октобра 2024. године у саставу:

Tim Eicke, *председник*,

Ana Maria Guerra Martins,

Mateja Đurović, *судије*,

и Simeon Petrovski, *заменик секретара Одељења*,

Имајући у виду:

представку (број 27296/22) против Републике Србије коју је 25. маја 2022. године, према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција“), Суду поднео држављанин Србије, г. Славиша Шиметић (у даљем тексту: „подносилац“), рођен 1957. године и који живи у Београду, а кога је заступао г. Ј. Зејак, адвокат из Лесковца;

одлуку да се о представци обавести Влада Републике Србије (у даљем тексту: „Влада“), коју је заступала њена заступница, гђа З. Јадријевић Младар;

Запажања страна у спору;

Након већања, одлучује како следи:

ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

1. Представка се односи на пропуст српских власти да спроведу права подносиоца на контакт са његовом децом, рођеном 2006. односно 2008. године, као што је утврђено правоснажном пресудом Првог основног суда у Београду од 27. маја 2016. године.

2. Први основни суд у Београду је 30. септембра 2019., 20. децембра 2022. и 11. септембра 2023. године донео решења којима је признао да је подносиоцу повређено право на суђење у разумном року у вези са извршењем горенаведене правоснажне пресуде.

3. Уставни суд је 26. децембра 2019. и 28. октобра 2021. године утврдио да су повређена права подносиоца на контакт са његовом децом. Суд је сматрао да су релевантни домаћи органи пропустили да реагују адекватно и благовремено у току извршног поступка, што је довело до неповратног погоршања односа између подносиоца и његове деце. Такође је подносиоцу досудио укупан износ од 1.500 евра (EUR) на име материјалне штете.

4. Виши суд у Београду је 3. јуна 2021. године донео правоснажну пресуду којом је подносиоцу досуђен износ од EUR 700 на име повреде његовог права на суђење у разумном року, као и износ од EUR 160 на име судских трошкова.

5. Дана 2. јуна 2023. године, Други основни суд у Београду је донео пресуду којом је подносиоцу досуђен износ од EUR 2.000 на име повреде његовог права на суђење у разумном року.

6. Подносилац је 6. октобра 2023. године поднео грађанску тужбу Првом основном суду у Београду, тражећи износ од EUR 3.000 на име накнаде за повреду његовог права на суђење у разумном року.

7. Ослањајући се на бројне одредбе Конвенције, подносилац представке се у суштини притуживао на основу члана 8. да је, као последица пропуста домаћих органа да изврше правоснажну пресуду донету 27. маја 2016. године, био лишен контакта са својом децом, те да стога није могао да ефективно оствари своја родитељска права.

ОЦЕНА СУДА

8. Влада је навела да је подносилац пропустио да обавести Суд о пресуди донетој у његову корист од 3. јуна 2021. године, као ни о два друга парнична поступка која је покренуо на домаћем нивоу (видети ст. 4–6 горе). Влада је стога тврдила да би Суд требао да одбаци представку као злоупотребу права на појединачну представку у складу са чланом 35. став 3(а) Конвенције.

9. Подносилац није оспорио ове чињенице, али их је сматрао беспредметним, пошто предметни поступак није довео до тога да он поново успостави контакт са својом децом.

10. Суд понавља да се представка може одбацити као злоупотреба права на појединачну представку у смислу члана 35. став 3(а) Конвенције уколико је, између осталих разлога, свесно заснована на лажним информацијама или уколико су значајне информације и документи намерно изостављени, било тамо где су били познати од самог почетка или где су нови значајни догађаји наступили током трајања поступка. Непотпуна, а самим тим и обмањујућа информација, може представљати злоупотребу права на представку, нарочито ако се предметна информација тиче саме суштине предмета и ако се не пружи довољно добро објашњење за необелодањивање такве информације (видети, на пример и међу многим другим изворима, *Gross против Швајцарске* [ВВ], број 67810/10, став 28, ЕСЉП 2014, и *S.A.S. против Француске* [ВВ], број 43835/11, став 67, ЕСЉП 2014 (изводи), ЕСЉП 2014).

11. Враћајући се на предметни случај, Суд констатује да је подносилац пропустио да обелодани да је, пре него што је Влада обавештена о представци, он заиста покренуо три парнична поступка на домаћем нивоу – од којих је један окончан а два су још увек у току (видети ст. 4–6 горе). С обзиром на то да Суд није имао сазнања о наведеним парничним поступцима до подношења Запажања Владе, Суд сматра да је подносилац заиста пропустио да га обавести о свим релевантним чињеницама везаним за предметни случај. Суд даље сматра да је образложење подносиоца за овај пропуст незадовољавајуће.

12. Имајући у виду чињеницу да су се информације које је подносилац ускратио такође односиле на саму суштину његове притужбе пред Судом, Суд не може а да не утврди да је такво понашање било у супротности са сврхом права на појединачну представку (видети *Лазаров против Србије* (одл.), број 42571/06, ст. 26–28, од 3. маја 2016. године).

13. Из тога следи да је у предметном случају дошло до злоупотребе права на појединачну представку, због чега се представка мора у целости одбацити у складу са чланом 35. став 3(а) Конвенције.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

Проглашава представку недопуштеном.

Састављено на енглеском језику и прослеђено у писаном облику 7. новембра 2024. године.

Simeon Petrovski

Tim Eicke

Заменик секретара Одељења

Председник